

Hebreeen 5:7-9

Gehoorzaamheid

1 door Jezus getoond

2 door ons geoefend

3 door God geleerd

Gemeente,

Gethsemané. We hebben geprobeerd er iets van te peilen met elkaar. Van de diepte van Jezus' lijden. Zeer beangst en geheel bedroefd tot de dood toe. Om de weg door die brandende tunnel te gaan. Om de beker leeg te drinken. De beker van Gods toorn. Opdat er voor zondaren zijn zou de beker der dankzegging, overvloeiend van heil. Aan de tafel verwonderd ontvangen vanmorgen: Hij voor mij. En Hij zal mij brengen aan het avondmaal van de bruiloft van het Lam.

Als de Hebreeenbrief terugziet op Gethsemané dan wordt deze lijn getrokken, maar ook een andere. Die vanavond nadruk mag krijgen. Namelijk deze: als de Heere Jezus nu zo Zijn weg gegaan is, dacht u dat wij dan het op ons gemakje zouden halen? Als Jezus, Gods Zoon, door lijden gehoorzaamheid heeft geleerd, dacht u dan dat wij dan vanzelf zouden kunnen? Het antwoord is: "Nee". Als Jezus Zijn weg door strijd gegaan is dan zullen ook Zijn volgelingen alleen door strijd kunnen volharden. Dat moesten ze leren de Hebreeen aan wie deze brief gericht is. Alleen door vol te houden zullen ze aankomen. Denk aan het volk Israel zei hoofdstuk 4, velen zijn niet ingegaan door hun ongehoorzaamheid en ongeloof. Zij gaven het op, zij kwamen toch niet aan in Kanaan. Zoals een oud versje zegt: Daar moet veel strijd gestreden zijn, daar moet veel leed geleden zijn, daar moet veel gebed gebeden zijn, zo zal het einde vrede zijn.

Ook dat klinkt na de avondmaalstafel tot ons. Er moet gestreden, geleden en gebeden zijn, wil ons einde vrede zijn. En daar zit niemand op te wachten. Wij sparen onszelf liever, wij zijn geestelijk liever lui dan moe, gemakzuchtig en toegeeflijk. Maar kijk dan nog eens naar de Heere Jezus.

1 Gehoorzaamheid door Jezus getoond

Hoe Hij gehoorzaamheid heeft geleerd uit het lijden. (vs 8)
Wonderlijk: Jezus was de Zoon, Gods Zoon, God uit God en Licht uit Licht. En toch heeft Hij gehoorzaamheid geleerd toen Hij op aarde was. Het ging Hem, al was hij Gods Zoon, niet vanzelf. Niet zonder strijd. Dat leert ons Gethsemané wel. Hij moest gehoorzaamheid leren. Niet dat Hij ooit ongehoorzaamheid in Zich had, maar Zijn gehoorzaamheid die Hem eigen was, moest geleerd, geoefend worden. Hij had het in Zich, maar

het moest geoefend worden.

Zo'n beetje, om een vergelijking te vinden, als een aantal van onze jongeren doen op de sportschool. Je hebt spieren, goede spieren, maar die wil je sterker laten worden. Daarom ga je trainen, oefenen. En door dat trainen, oefenen worden je spieren sterker. Sommigen oefenen geen 15 minuten, of 30, maar een uur of twee uur. Sommigen oefenen niet één keer in de maand, maar één keer per week, of twee of meer keren per week. Zwetend en tot het eind gaan. Helemaal afgetraind. Om je spieren te oefenen.

Zo heeft de Heere Jezus Zijn spieren van gehoorzaamheid geoefend. En waarmee deed Hij dat? Waar bestond die oefening uit? Uit bidden. Eén en dezelfde oefening. Ja, en dan niet zoals wij soms bidden opvatten: even een gebed opzeggen, even vlug wat prevelen. Nee, kijk eens naar Gethsemané en lees eens mee: dat Hij met bidden en smeken. Hij heeft gebeden. We denken aan dat gebed: Vader, indien deze beker niet van Mij kan voorbijgaan tenzij dat Ik hem drinke, Uw wil geschiede. En als Jezus bidt, bidt Hij echt, met Zijn hart, gemeend, doorleefd. En smeken: dat geeft aan: het is menens, het is ernst. Kijk als wij vragen of we wat mogen drinken is het fijn als we het krijgen, maar anders nemen we thuis wel wat. Maar als iemand vraagt om drinken in de woestijn dan vraagt hij anders: krijgt hij het niet dan sterft hij. Dan kan hij het nergens anders vandaan halen. Zo smeekte Jezus. En dat deed Hij met sterk roepen. Roepen. En sterkt geeft niet aan: hard, maar innig, intens. Intens schreeuwen. Uit de diepte waar het niet uit te houden is. Geschreeuwd tot God. Als een drenkeling die dreigt te verdrinken, ie roept, schreeuwt de longen uit zijn lijf. En met tranen. Niet alleen zweet maar ook tranen. Tranen van pijn, van strijd, van angst, van droefheid. Zo heeft Jezus geoefend. De oefening van het gebed. En Hij werd verhoord: de angst week en Hij ging onverschrokken het lijden tegemoet. En door die oefening heen heeft Hij gehoorzaamheid geleerd. Gehoorzaamheid om Zich aan Vaders wil te onderwerpen en Zijn weg te gaan. En zo is Hij geheiligd, vers 9. Dat betekent letterlijk: tot Zijn doel gekomen. En: tot het einde toe gekomen. En dat moest. Jezus moest het einde bereiken. Tot het einde toe gehoorzaam blijven. Niet halverwege blijven steken, niet in Gethsemané teruggaan. Maar tot het einde toe doorstrijden en doorlijden. Totdat het volbracht zou zijn.

En zo heeft de Heere Jezus de beker verworven van het heil. Zelf de beker leeggedronken tot de laatste druppel toe, en de beker des heils verworven. Voor een ieder die gelooft. Voor een ieder die zelf terugdeinst voor die beker. Voor ieder die de beker die langsgaat vult met zonden en ongerechtigheden. Omdat ze te veel en te erg zijn om

zelf te dragen. En ze meegeeft aan God om ze aan Jezus te geven. En die de beker ontvangt die God aanreikt van de Heere Jezus. De beker van heil, op kosten van Zijn lichaam en bloed. En aan de tafel doorleef je het: zoveel had U ervoor over. Al dat bidden en smeken, roepen en tranen: zoveel had U over voor mij. Om mij te verlossen, te redden, te zaligen.

Voor wie gelooft. Alleen, zo zegt onze tekst het niet. Die zegt: voor allen die Hem gehoorzaam geworden zijn. Daar zitten twee kanten aan. In de eerste plaats: geloven is dus gehoorzamen. Geloven is een kwestie van gehoorzamen. Gehoorzamen aan Gods bevel. Niet geloven is ongehoorzaam zijn. Want God beveelt geloof. Geloof niet in de zin dat iedereen moet geloven dat Jezus voor hem of haar gestorven is, niet in de zin van dat ieder moet geloven dat hij of zij naar de hemel gaat. Maar geloven in de zin van: vluchten tot Jezus. Je schuldig kennen voor God. Erkennen dat ik verloren ben. En dat alleen Christus zaligmaakt. Ik ben ongehoorzaam als ik in valse rust me nergens druk om maak. Ik ben ongehoorzaam als ik door mijn best doen probeer mijn geweten te sussen en te stillen. Dat is ongehoorzaamheid. God vraagt geloof. Erken je schuld, buig voor Mijn vonnis en oordeel over je leven. En kom, kom tot Christus. Met de beker van je schuld. Om te ontvangen de beker des heils. Ook vanavond beveelt Hij het nogmaals: kom! Hij verbiedt u om te denken och, het zal wel. Hij verbiedt u om te denken: ik moet eerst mijn best doen. Of om te denken: het kan toch niet meer voor mij. Dat is ongehoorzaamheid aan Hem. Wees toch gehoorzaam en kom tot Christus! Vlucht vanuit de angst en de vrees voor het gericht tot Jezus. En Jezus gaat voor u van Gethsemané naar Golgotha en u mag van Gethsemané naar Jeruzalem. En op die weg, die loopbaan gaf Hij het Heilig Avondmaal. Ik zal u doen volharden, Ik zal u brengen in dat nieuw Jeruzalem. Ik zorg dat U er komt, Ik zal u voeden en sterken tot u de poorten inwandelt van het hemels Jeruzalem.

2 gehoorzaamheid geoefend door ons

En dan die tweede kant van dat woord gehoorzaam zijn. En de tweede kant van Gethsemané en de preek van vanavond. Allen die Hem gehoorzaam zijn. Waar geloof uit zich ook in gehoorzaamheid. Gehoorzaam, in het volgen van Jezus. Deze kant op: Jezus geeft de weg aan. Gehoorzaam Hem volgen. Dat is een heel ding voor een mens, een zondaar. Gehoorzamen. We maken liever zelf uit wat we doen. We zijn mondige mensen en willen graag baas zijn over ons eigen leven. In het groot maar ook over die ene avond en dat ene tientje en dat ene mobieltje. Ik bepaal zelf wel hoe ik dat gebruik en invul. Maar gehoorzamen wil zeggen: ik bepaal niet wat ik wil, maar ik zoek wat Jezus wil. Ik bepaal mijn wil niet, ik zoek wat Jezus wil is.

Zoals dat ergens staat: geef dat wij en alle mensen onze eigen wil verzaken en Uw wil die alleen goed is zonder enig tegenspreken gehoorzaam zijn. Dat kan alleen als je hebt geleerd dat je eigen wil zo verdorven is. Dat je die hebt leren wantrouwen. Mijn wil als ik die gevolgd had als God me daaraan overgegeven had, was ik nooit tot Jezus gegaan. Had ik alles goedgepraat. Had ik me in de zonde blijven storten. Mijn wil: gruwelijk stuur is dat. Regelrecht naar mijn verderf toe. Daar ben ik zo benauwd voor geworden. Voor wat ik wil en ik vind en ik leuk vind. Dat had me in het verderf gestort. Zijn wil, die is zo goed. Die heeft me bevolen om te geloven, om tot Jezus te komen. Zijn wil is mijn zaligheid. Zijn wil heeft mij tot Jezus gebracht. Zijn wil is zo goed. Daar kun je je altijd aan overgeven. Want die is op heil gericht. Zijn wij het daarmee eens geworden? Wantrouwt u uw eigen wil? Hebt u alle vertrouwen in Zijn wil?

Dan zoeken wat die wil is. Jezus. Gods Zoon, wist die vanzelf. Gods wil was hem Eigen en in Zijn hart geschreven. En toch heeft Hij die wil gezocht in Zijn gebedsworsteling. Wij moeten die wil leren. Uit het Woord, uit de prediking. Door Bijbel te lezen en boeken te lezen en preken te luisteren. Zijn wil zoeken. Maar dat gaat niet zonder strijd. Want daar hebben we geen zin in, dat trekt ons niet. Bijbel lezen, een goed boek lezen. Wat saai en moeilijk. Maar...maar kijk eens naar de Heere Jezus. Heb je je al geoefend? Met bidden en smeken. Met hart en ziel. Roepen, schreeuwen uit de diepte? Met tranen van droefheid en verlangen? Om zin te krijgen in Bijbel lezen. Om aandacht te ontvangen om een goed boek te lezen? En heb je zo geworsteld om aandacht te krijgen voor de preek? Dat heb je niet vanzelf. Ook niet op galerij zo blijkt wel eens. Dan denk je na een paar minuten preek: laat maar, boeit me niet, kan ik mijn gedachten niet bijhouden. En dan kun je wat onrustig worden, gaan kletsen met elkaar, met je mobiel bezig gaan..... Maar heb je van tevoren al gebeden en gesmeekt, met sterk roepen en tranen: Heere, help me, Heere, geef me interesse? Dan gaat het beter, zeker weten. Of: geven wij het al veel eerder op.... Zonder bidden en smeken, roepen en tranen laten we ons Bijbeltje dicht, vinden we dat boek te serieus en de preek te oninteressant. Zie dan op Jezus? Hoe Hij Zich oefende biddend en smekend, sterk roepend en met tranen, en wij? Moet je je niet schamen hoe makkelijk je toegeeft. En het maar laat voor wat het is.

Gehoorzaamheid leren. Dat heeft Jezus gedaan toen de wil van Zijn Vader lijnrecht tegen Zijn vlees en bloed inging. Tegen Zijn heilig vlees en bloed, dat geen enkele zondige neiging had, maar terugdeinsde voor het lijden. Hoeveel te meer zullen wij tegen ons vlees en bloed strijden hebben, dat wel van zonde doortrokken is. Hoeveel temeer zullen wij hebben te strijden tegen onszelf. Want ons vlees wil niet wat

God wil. God wil dat wij ons verre houden van erotiek en wat de mens daartoe trekken kan. Dat wij ons verre houden van eerzucht en wat daartoe leiden kan. Dat wij ons verre houden van drift en wat daartoe leiden kan. Verre houden van op zondag sportnieuws volgen en wat daartoe leiden kan. Dat wij ons verre houden van hebzucht en wat daartoe leiden kan. Dat wij ons verre houden van drank die leidt tot loslippigheid en gelegenheden die daartoe leiden kunnen. Maar wat trekt ons vlees naar eerzucht, naar beelden en programma's, naar meedoen met anderen, naar slechte gewoontes.

Hoe leer je dan gehoorzaamheid? Door de oefening van het gebed. Tegen je vlees in bidden. Als je gedachten trekken naar wat niet mag, als je verlangens trekken naar wat je niet hoort te zien of te doen. Bidden. Met je hart, gemeend. En smeken: help mij, help mij, anders ben ik weerloos en geef ik toe. Met sterk roepen. Intens schreeuwen: Heere, ik wil niet ongehoorzaam zijn, ik wil niet, maar het trekt zo, help mij. En met tranen van intens verlangen. Tot het uiterste gaan in je bidden. Kennen we dat? Als je ziet hoe Jezus bad en worstelde om gehoorzaamheid te leren, hoe is dan ons gebedsleven? Hebr 12:4 Gij hebt nog ten bloede toe niet tegengestaan, strijdende tegen de zonde. Of geven wij maar makkelijk toe, zonder al te veel strijd en bidden en smeken? We laten het gebed bij een keertje vragen en als we dan toch nog verzoeking en trekking voelen, dan moet het maar en doen we mee. Kijken we toch, doen we toch, gaan we toch mee?

Kent u ken jij die oefening in het gebed tot gehoorzaamheid? Zet het eens naast elkaar: wat je oefent voor je beroep, cursussen doet en traint, wat je oefent in de sportschool, tijd en intensiteit, en wat je oefent in het gebed om gehoorzaamheid aan God te leren. Laat alle oefening het gebed niet verstikken. Je kan zo leren voor cursussen, je kunt zo oefenen in de sportschool, dat je oefening in gebed tot gehoorzaamheid weggedrukt wordt en dichtgeperst wordt. En wie dreigt niet te verzwakken?

3 gehoorzaamheid door God geleerd

Hoe leer je gehoorzaamheid? De oefening daarin door het gebed? Dat doet de Heere! Hij leert ons gehoorzaamheid. En daar heeft de HEERE een middel voor: lijden. Net als bij Jezus. Gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden. Het lijden drong Jezus tot die oefening in bidden en smeken. Zouden wij dat dan niet nodig hebben? Om ons lauwe, slappe gebedsleven aan te vuren en tot sterk roepen en schreeuwen te laten worden. Daar gebruikt de Heere het lijden voor. Lijden in welk vorm dan ook. Lijden doordat anderen je niet begrijpen. En je alleen staat. En je je alleen voelt. Want anderen kijken je maar raar

aan dat je het zo nauw neemt en zo serieus neemt. Maar ook lijden in de vorm van vervolging en verdrukking. Dat je omwille van het volgen van Jezus, achteruit gezet wordt. Inkomen kwijtraakt of misloopt. Tot en met veel ergere vormen in andere delen van de wereld.

Maar ook lijden in welke vorm dan ook. Kastijding noemt Hebreëen 12 dat. Lijden door een moeilijke weg. Van ziekte, van psychische zwakte. Van onvervuld verlangen naar huwelijk of gezin. Van in de steek gelaten te zijn en verraden te zijn. Van zorgen over je geliefden, je kinderen of kleinkinderen. Van werkloosheid of zorgen op je werk. Van moedeloosheid en depressiviteit. En de moedeloosheid trekt aan je en de bitterheid, en de opstand. Zulk lijden is het middel bij uitstek van de Heere om je tot bidden te brengen. Om je weer te doen oefenen. Want je biddeloosheid wordt dan soms wakker geschud. Je lauwheid weggejaagd. En je bidt: met bidden en smeken: Heere, help me, ik kan er niet tegenop, ik bezwijk. Met sterk roepen: Heere, hoor toch, hoor toch, want ik bezwijk anders, het doet zo'n zeer en zo'n pijn. En met tranen. Tranen van verdriet en verlangen.

Om gehoorzaamheid te leren: Uw wil geschiede. En toch: Heere, Uw wil geschiede. Door lijden heen gehoorzaamheid geleerd door het gebed. En Hij verhoord. Hij geeft moed en kracht. En kijk eens naar Jezus in Gethsemané: bid u ook zo als u lijden moet? Avondmaalganger: als Hij zo bad en worstelde, waar is uw bidden en smeken dan? Zo vurig, zo intens. Om de gehoorzaamheid te oefenen. Te komen tot het verdiepte: Uw wil geschiede. Bitterheid en opstand te overwinnen. Of was onze gebedsoefening heel wat minder? Gaven we maar toe. Lieten we het gebed liggen. En we zonken weg in moedeloosheid, bitterheid, opstand.

En: als je dan toch hebt toegegeven? Als je toch gevallen bent? Schaamt u zich dan ook zo? O Heere Jezus, U bad en streed tot bloedens om mij te redden, ik gaf weer toe om U te pijnigen. U streed voor mijn behoud, ik gaf toe voor Uw verzwaring van het lijden. Zonde wordt bitter, zondigen wordt zuur en je krijgt een mishagen aan jezelf. Tot in het diepst van je ziel, je haat je gemakzucht en je toegeven zonder echt te strijden tot bloedens toe in het gebed. Hoe kan ik toch zo makkelijk zondigen? Weet je wat de duivel dan zegt? Laat maar, blijf maar liggen, er is toch geen doen aan. Maar wat zegt Jezus? Kom, keer weder tot Mij. Belijd je schuld, keer weder. Gehoorzaamheid is: terugkeren. Met bidden en smeken, sterk roepen en tranen terugkeren. Tegen je moedeloosheid in, tegen je hoogmoed in, tegen de influisteringen van satan en je wanhoop in. Terugkeren tot Jezus. Door bidden en smeken, roepen en tranen om aan Zijn voeten te komen.

Zo leert Christus u volgen, de loopbaan lopen. Is dat de rode draad door uw leven heen? Strijden tegen de zonde, oefenen door

gebed in gehoorzaamheid, en als je valt weer wederkeren en je oefenen door gebed in wederkeer. Of bent u achtergebleven? Stilgevallen? Misschien al kort na je belijdenis, of langer daarna. De strijd is eruit, het gebed is weg. Deze oefening is er niet meer. Wie stilvalt komt niet aan de eindstreep. We komen niet zonder strijd in de hemel. Er is geen weg naar de hemel waarbij jezelf niet tegenkomt, en het lijden niet tegenkomt. Wie ergens op de loopbaan blijft zitten of liggen, haalt de kroon niet. Blijft achter, buiten, eeuwig. Als water, als je water uitgiet wat zie je dan? Het loopt overal omheen, om elk obstakel, om elk hoog stukje, het water stroomt altijd naar beneden. Naar beneden. Waterchristenen komen beneden uit: in het verderf.

Daarom roept de Heere: strijd, bid, lijd. Wees een ware christen, geen water, maar een ware christen. Dan heeft de Heere twee woorden elk op Zijn tijd. Als je opgeeft en vertraagt en toegeeft, dan zegt de Heere: strijd, bid, lijd. Tot bloedens toe. Als je dan naar de andere kant overhelt en je denkt: ik haal het niet, ik val steeds weer mezelf tegen, het lukt me niet, dan zegt Hij: Ik zal u brengen, Ik zal u voeden, Ik beloof u de aankomst, verzegeld aan Mijn tafel. En als je dan weer naar de ander kant doorslaat en je wordt gemakzuchtig en laat he maar lopen, dan zegt Hij weer: strijd, bid, lijd. Zo brengt Hij je naar de heerlijkheid. Zo houdt Hij de loop gaande. Zo verhoort Hij uit de vrees.

Zoals Jezus verhoord werd. Uit de vrees. Nee, niet dat het lijden Hem niet overkomen zou. Maar Hij werd verhoord: na het lijden kwam de heerlijkheid. Door het lijden heen kwam de overwinning. Verhoord, maar niet door het lijden en de strijd te passeren of weg te nemen, maar door erdoorheen te leiden en zo tot heerlijkheid te brengen. Er moet veel gebed gebeden zijn, strijd gestreden zijn, leed geleden zijn, zo zal het einde vrede zijn. Ze komen er: bezweet, betraand, moegestreden, maar dan: de kroon, de heerlijkheid, de overwinning. De strijd voorbij. En te boven. Voor eeuwig.

Amen